

retsassessor, ſkal den Førſte betale Indkomſtſkat, medens derimod den Sidſte ikke ſkal betale. Troer man, at man vil kunne gjøre det indlyſende for den almindelige Menneſkeforſtand, at en Profeſſor ved Kjøbenhavnſ Univerſitet ikke ſkal betale Indkomſtſkat til Kjøbenhavn, medens en Mand, der beſtyrer en eller anden Bedrift her i Kjøbenhavn, ſkal betale? Seg gaaer nemlig ud fra, at man vil ſige, at en Profeſſor ved Kjøbenhavnſ Univerſitet ikke har noget ſtedligt Embede, fordi det maa beſtrages ſom en Tilfældighed, at Univerſitetet har ſit Sæde i Kjøbenhavn. Seg antager fremdeles, at det er Meningen, at alle de Embedsmænd, der ere anſatte under Miniſterierne, ligeledes ſkulle være fritagne for at betale Indkomſtſkat til Kjøbenhavn, fordi man vil ſige, at det ikke er Noget, der følger med Embedets Natur, at Pladsen for det netop er i Kjøbenhavn. Aſſeet imidlertid fra de mange Tvivl, der viſnok ialtfald ville kunne opſtaa i Praxis, kan jeg ikke Andet end gjentage, hvad jeg har ſagt, at det abſolut for den almindelige Opfatte vil fremſtille ſig ſom noget overordentlig Beſynsberligt, at der paa den Maade ſkal gjøres Forſjel mellem Embedernes eller Beſtillingernes forſkjellige Charakter ſom ſtedlige eller ikke ſtedlige i Kjøbenhavn; den almindelige Menneſkeforſtand vil ſige, at Vedkommende dog ialtfald har ſin Indtægt fra ſit Erhverv i Kjøbenhavn, og at det er det Beſentlige. Forſaa-vidt ſom det maatte blive Reſultatet, at denne Paragraph ikke bliver optagen i Loven, og forſaa-vidt ſom den ærede Indenrigsminiſter ſkulde ſtride til, hvad han ſtillede i Udfigt, at tage hele denne Sag under nærmere Overveiſe — det glæder mig, at han nu er kommen til det Reſultat at ville ordne Sagen gjennem en almindelig Lov, naagtet han under denne Sags 2den Behandling her i Thinget ligeoverfor mig erklærede, at det vilde ſee underligt ud, at det vilde være noget Aparte, om man vilde ordne det omhandlede Forhold i en almindelig Lov, hvori den ærede Miniſter imidlertid havde Uret, da man jo netop har gjort det tidligere ved lignende Forhold, hvad jeg tillod mig at anføre et Exempel paa, nemlig Forordningen af 24de Januar 1844 — men forſaa-vidt ſom han nu alſaa ſkulde ville tage denne Sag under

Overveiſe, vil jeg dog bede ham om ogſaa at henvende ſin Opmærksomhed paa diſſe mine ſidſte Bemærkninger, nemlig om der virkelig er nogen tilſtrækkelig Grund til at ſjelne mellem de Tilfælde, hvor Embeder eller Beſtillinger ere af en ſaakaldet ſtedlig Natur, og hvor de ikke ere det.

Hvad angaaer § 6, der jo ikke er ny, men ſom foreſlaaes givet en ny Affattelse, da maa jeg give det ærede Udvalg Ret i, at den Affattelse, ſom var bleven den til Deel i det andet Thing, neppe var ganſke heldig, og jeg ſkal fremdeles indrømme, at den Affattelse, ſom det ærede Udvalg foreſlaaer at give Paragraphen, maa anſees for klarere at udtrykke den Tanke, ſom jeg for mit Vedkommende føler mig overbeviiſt om har været den, man vilde neblægge i Paragraphen. Det er kun aldeles forbigaaende, at jeg ſkal gjøre opmærksom paa, at det forekommer mig, at Slutningen juſt ikke er ganſke heldig, forſaa-vidt ſom der nemlig bruges Udtrykket „for en Mand eller hans Huusſtand“, idet Beſtemmelsen jo ogſaa kommer til Anvendelse for Enker og ugifte Fruentimmer. Seg antager, ſom ſagt, at det har været Meningen, at man ſkulde ſee hen til, hvilket Sted der maatte beſtrages ſom en Mandſ Hovedopholdsſted, og at da de Indbyggere, der have deres Hovedopholdsſted i Kjøbenhavn, ſkulle ſvare fuld Indkomſtſkat der, uanſeet at de en Deel af Aaret maatte boe udenfor Kjøbenhavn. Seg kan heller ikke have Noget imod denne Tanke, der ſtemmer overeens med de nugældende Love om diſſe Forhold, men jeg har ſaameget mindre mod denne nye Affattelse, ſom det derefter træder ſkarpt frem, hvad der er det Urigtige i Paragraphen, hvorfor jeg ogſaa ved anden Behandling havde tilladt mig at foreſlaae, at den veent ſkulde udgaae. Det vil nemlig ſees ved at ſammenholde det første med det andet Punktum i den nye § 6, at der vil indtræde en Forſkjellighed imellem Kjøbenhavnſ Commune paa den ene Side og andre Communer paa den anden Side, forſaa-vidt den nubſtaaende Tilſtand der ſkal vedblive; de, der have Hovedopholdsſted i Kjøbenhavn, ſkulle efter § 6 nemlig betale fuld Indkomſtſkat der, uanſeet om de maatte boe en ſtørre eller mindre Deel af Aaret